

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอรามัญใต้ จังหวัดศรีสะเกษ¹

Factors Influencing the Entry into Local Politics of Subdistrict Administrative Organization
Council Members in Rasi sai district Sisaket Province

ต่อศักดิ์ ศรีแก้ว²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอรามัญใต้ จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ข้าราชการและประชาชน จำนวน 593 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอรามัญใต้ จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบไปด้วย ปัจจัยเชิงใจ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะของเนื้องาน ด้านความรับผิดชอบที่ได้รับ ด้านความก้าวหน้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

This research is a quantitative research . The objective is to study the Factors Influencing the Entry into Local Politics of Subdistrict Administrative Organization Council Members in Rasi sai district Sisaket Province The samples used in this research were civil servants and 593 people using questionnaires as a tool for collecting The statistical data used in the data analysis were frequencies, percentages, averages, Standard deviation and using multiple regression analysis regression Analysis with a statistical sigtistical significance of 0.05 in the test. Hypothesis

The results showed that Incentive Factors Influencing the Entry into Local Politics of Subdistrict Administrative Organization Council Members in Rasi sai district Sisaket Province consists of The three motivating factors are the objection of the work. Oppose the responsibility received oppose progress with

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอรามัญใต้ จังหวัดศรีสะเกษ

² นักศึกษาปริญญาโท โครงการทวีปริญญาโท หลักสูตรทวีปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

a statistically significant level of 0.05, overall at a high level when considering each aspect, it was found that Every objection has an average score in the opinion level. level

ปัญหา ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดไว้ในหมวด 14 รวม 10 มาตรา ตั้งแต่มาตรา 281 – 290 สรุปว่า รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทำเท่าที่จำเป็นและมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจน สอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และในการกำกับดูแล ให้มีมาตรฐานกลาง เพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกไปปฏิบัติได้เองโดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างในระดับของการพัฒนาและประสิทธิภาพในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ โดยไม่กระทบต่อความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดให้มีกลไกการตรวจสอบการดำเนินงาน โดยประชาชนเป็นหลัก(สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2561 : 11-12)

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือ หน่วยงานปกครองท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารท้องถิ่น โดยราษฎรเลือกตัวแทนคือผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เข้าไปมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจในการบริหารงานของตำบลตามที่กฎหมายกำหนดไว้ การกำเนิดขององค์การบริหารส่วนตำบลเกิดจากการยกฐานะสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนปีงบประมาณที่ผ่านมาติดต่อกัน 3 ปี ไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสน-ห้าหมื่นบาท (หรือตามหลักที่กฎหมายกำหนด) ประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล จึงกล่าวได้ว่าการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลมีประโยชน์คือ

1. เพื่อให้เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ในการบริหารงานพัฒนาตำบล
2. เพื่อพัฒนาตำบลทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและวัฒนธรรม
3. เพื่อจัดทำหรือจัดให้มีกิจกรรมสร้างความเจริญก้าวหน้าของชุมชน เช่น การรักษาความสะอาด
4. การพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. เพื่อยกระดับฐานะของ อบต. ให้เป็นเทศบาลตามกฎหมายในอนาคต
6. เพื่อเป็นหน่วยปฏิบัติและประสานกับหน่วยงานรัฐบาลตลอดจนเอกชนอื่นๆ
7. เพื่อส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นมีความรู้ความสามารถ ให้ทำงานรับใช้ท้องถิ่น เช่น สมัครเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นพนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น (จันทิมาพร ทองนาค 2556: 7)

จากสรุปภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล จะพบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนที่มาจากการเลือกตั้ง จะต้องปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน

และตัวแทนของทางราชการ โดยปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ถึง) ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 และกฎหมายอื่นๆ อีกมาก รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ตลอดจนองค์กรเอกชนต่างๆ และใน ขณะเดียวกันยังต้องปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน ในการเสนอแนะปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชนมาสู่ทางราชการ

บทบาทสำคัญอีกบทบาทหนึ่งของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คือ การเป็นผู้นำท้องถิ่นในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การพัฒนาชุมชนและสังคม การเสริมสร้างความรัก ความสามัคคีระหว่างราษฎรในพื้นที่ รวมถึงบทบาทในงานสังคมตามขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและค่านิยมของคนไทย อีกมากมาย เช่น งานแต่งงาน งานขึ้นบ้านใหม่ งานบวชนาค งานประจำปี งานเทศกาลและงานรัฐพิธีต่างๆ

เมื่อพิจารณาบทบาท ภาระหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว จะเห็นว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาท ภาระหน้าที่อย่างกว้างขวางและเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับบุคคลทุกระดับในชุมชน แม้ว่าในปัจจุบันบทบาทการปฏิบัติงานของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก ตามสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะปัจจุบันที่ประเทศกำลังประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจอย่างรุนแรง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจึงต้องปรับเปลี่ยนบทบาทการปฏิบัติงาน โดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาตำบล หมู่บ้านมากขึ้น เช่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัว ชุมชนและสังคม การพัฒนาให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ การส่งเสริมกระบวนการรวมกลุ่ม การประสานความร่วมมือในลักษณะพหุภาคีจากทุกฝ่าย ทั้งจากส่วนราชการ ประชาชน และองค์กรเอกชน ในการนี้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมาก เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและความเจริญของประเทศ ในขณะที่ได้รับค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อย ไม่เหมาะสมกับภาระหน้าที่ที่มีอยู่อย่างมากมาย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจึงกังวลอยู่กับการประกอบอาชีพเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ทำให้ไม่สามารถอุทิศเวลา ทุ่มเทให้กับการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเต็มที่ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละคนจึงมีความแตกต่างกันไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล มีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเลือกกรณีศึกษาเฉพาะ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นแห่งอื่นๆ ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ความต้องการมีชื่อเสียงเกียรติยศ
2. ความต้องการมีบทบาทการเป็นผู้นำชุมชน
3. ความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

4. ความต้องการทำงานเพื่อส่วนรวม
5. ความต้องการก้าวสู่การเมืองระดับชาติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

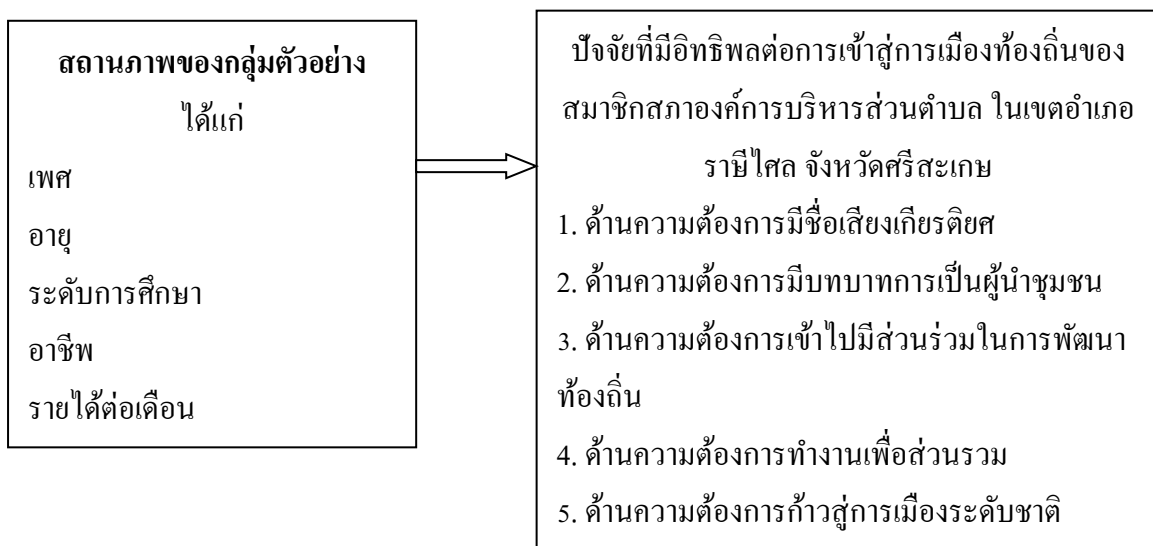
- 3.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ
- 3.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ ในแต่ละด้านที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน
- 3.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ จากการทบทวน แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จึงนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาได้ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอรามิไสล จังหวัดศรีสะเกษ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาประชากร และกลุ่มตัวอย่างแบ่งได้ดังนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ จำนวน ส.อบต.และจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างและข้าราชการ องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอรามิไสล จังหวัดศรีสะเกษ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ส.อบต.และจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างและข้าราชการใน องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอรามิไสล จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งเป็น 2 ส่วน ข้าราชการ จำนวน 380 คน ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80,550 คน จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการกำหนดขนาดของกลุ่ม แบ่งเป็น 2 ส่วน ข้าราชการ จำนวน 380 คน ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80,550 คนผู้วิจัยได้ทำการศึกษากำหนดกลุ่มตัวอย่างไม่ว่าจะมาจาก การคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างตามดำเนินการหาตัวอย่างตามสูตรการคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1970:896) โดยดำเนินการดังนี้

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน่

$$\text{สูตรการคำนวณ } n = N / (1 + Ne^2)$$

เมื่อ e แทน ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้

N แทน ขนาดของประชากร

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่าตามสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{380}{1 + 380(0.05)^2}$$

$$n = 195$$

จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 195 คน

โดยที่จำนวนขนาดของประชากรในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ 195 คน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 90% เมื่อคำนวณตามสูตรจะได้ดังนี้ (ถ้าใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 90% หรือมีค่าระดับนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.10 จะทำให้การคำนวณกลุ่มตัวอย่างมีค่าลดลง ซึ่งเราจะใช้ประมาณ 195 คน) ผู้วิจัยจึงกำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง ของงานวิจัยนี้ มีจำนวน 195 คน

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน

$$\text{สูตรการคำนวณ } n = N / (1 + Ne^2)$$

เมื่อ e แทน ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้

N แทน ขนาดของประชากร

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่าตามสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{80550}{1 + 80550(0.05)^2}$$

$$n = 398$$

จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน

โดยที่จำนวนขนาดของประชากรในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ 398 คน ณระดับความเชื่อมั่นที่ 90% เมื่อคำนวณตามสูตรจะได้ดังนี้ (ถ้าใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 90% หรือมีค่าระดับนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.10 จะทำให้การคำนวณกลุ่มตัวอย่างมีค่าลดลง ซึ่งเราจะใช้ประมาณ 398 คน) ผู้วิจัยจึงกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ มีจำนวน 398 คน

การสุ่มตัวอย่าง

จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้ ผู้วิจัยจะใช้วิธีเก็บข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive sampling) หรือแบบไหน เป็น แบ่งเป็น 2 ส่วน ข้าราชการ จำนวน 195 คน ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน รวมทั้งสิ้น 593 คน

กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งเป็น 2 ส่วน ข้าราชการ จำนวน 195 คน ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน รวมทั้งสิ้น 593 คน

แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ลำดับที่	ชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวนหมู่บ้าน	(จำนวนข้าราชการและกลุ่มตัวอย่าง)	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
1	เมืองคง	15	30	7,391
2	เมืองแกน	14	28	6,104
3	หนองแค	17	34	7,202
4	จิกสังข์ทอง	10	20	4,298
5	ค่าน	13	26	6,679
6	คู	14	28	8,416

7	หนองอึ่ง	17	34	8,899
8	บัวหุ้ง	18	36	7,392
9	ไผ่	12	24	4,557
10	ส้อมป่อย	17	34	6,263
11	หนองหมี	18	36	4,233
12	หวานคำ	13	26	4,993
13	สร้างปี	12	24	4,123
รวม		190	380	80,550

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม เพื่อใช้เก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง แบบสอบถามลักษณะ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) จำนวนทั้งสิ้น 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ตัวแปรต้น ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ชนิดปลายปิด จำนวนทั้งสิ้น 5 ข้อ ประกอบด้วย (ตัวแปรย่อยของตัวแปรต้น อย่างละ 5 ข้อ เช่น แรงจูงใจในการทำงาน ประกอบด้วย 5P ละ 5 ข้อรวม 20 ข้อ)

1. คำถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการทำงาน จำนวน 5 ข้อ
2. คำถามเกี่ยวกับการได้รับการยอมรับนับถือ จำนวน 5 ข้อ
3. คำถามเกี่ยวกับลักษณะงานที่สร้างสรรค์และท้าทาย จำนวน 5 ข้อ
4. คำถามเกี่ยวกับความรับผิดชอบในงาน จำนวน 5 ข้อ
5. คำถามเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพ จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ตัวแปรตาม ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ชนิดปลายปิด จำนวนทั้งสิ้น 4 ข้อ ประกอบด้วย (ตัวแปรย่อย อย่างละ 5 ข้อ)

1. ด้านคุณภาพของงาน จำนวน 5 ข้อ
2. ด้านปริมาณงาน จำนวน 5 ข้อ
3. ด้านเวลา จำนวน 5 ข้อ
4. ด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 5 ข้อ

โดยข้อคำถามที่ใช้ในการวิจัย ที่ใช้คำถามเป็นระดับความคิดเห็นมีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เกณฑ์การให้คะแนนการตอบแบบสอบถามเป็นรายข้อ ดังนี้

	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปรผล แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้ค่าคะแนนสูงสุด ลบด้วยคะแนนต่ำสุด แล้วนำไปหารด้วยระดับที่ต้องการ

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

คะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	แปลความว่า เห็นด้วยมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 - 4.20	แปลความว่า เห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 - 3.40	แปลความว่า เห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 - 2.60	แปลความว่า เห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.80	แปลความว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือ ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ตัวแปรต้น กับ ตัวแปรตาม
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับ ตัวแปรต้น กับ ตัวแปรตาม
3. นิยามตัวแปร สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิด คำนึงความเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับ ประชากร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูล จำนวน 30 ชุด แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.95 (ไม่ต่ำกว่า 0.95 หรือ 95%)
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และ ความเชื่อมั่นไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยทดสอบความเที่ยงตรง (validity) และ ความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

1. หาคความเที่ยงตรง (validity) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นจากการตรวจสอบเอกสาร แนวความคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความถูกต้องในเชิงของเนื้อหา (content validity) ก่อนนำไปทดลองใช้

2. หาคความเชื่อมั่น (reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบ (try-out) กับบุคคลที่ไม่ได้เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 30 ราย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้ตอบที่มีต่อคำถาม ลำดับของคำถาม ความถูกต้องของคำถาม แล้วนำมาแก้ไขข้อบกพร่องก่อนออกเก็บรวบรวมข้อมูลจริง โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาช (Cronbach's Coefficient Alpha, อ้างถึงบุญเรียง, 2543, หน้า 58-60) โดยคำถามที่มีค่า Cronbach's Coefficient Alpha 9 ต่ำกว่า 0.6 จะถูกตัดทิ้ง ผลการทดสอบ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา ของครอนบาช (Cronbach's Coefficient Alpha) เท่ากับ หรือมีค่าความเชื่อมั่น ที่ยอมรับได้ ร้อยละ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงได้ นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่างต่อไป

ค่าของ Cronbach's Alpha	การแปลผล
0.00-0.20	การมีความเชื่อถือต่ำมาก/ไม่มีเลย
0.21-0.40	การมีความเชื่อถือต่ำ
0.41-0.70	การมีความเชื่อถือปานกลาง
0.71-1.00	การมีความเชื่อถือสูง

ทั้งนี้หากมีค่ามากกว่า 0.95 กล่าวได้ว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือได้ โดยค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามโดยรวมทั้งหมดที่ทำได้ มีค่าเท่ากับ 0.966 แสดงให้เห็นว่ามีความน่าเชื่อถือสูง จึงถือว่าสามารถนำแบบสอบถามนี้ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ได้

ความแปรปรวนคะแนนรวม 207.886

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช 0.966

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท โดยผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแปรต้น ตัวแปรตาม จำนวน 593 คน การแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลนั้น รวบรวมจนครบ แบ่งเป็น 2 ส่วน ข้าราชการ จำนวน 195 คน ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ด้วยตนเอง และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์แบ่งเป็น 2 ส่วน ข้าราชการ จำนวน 195 ชุด ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม จากเอกสารรายงาน ตลอดจนรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เอกสาร ตำรา วิทยานิพนธ์ รายงาน การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง และจากวารสารของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด หนังสือพิมพ์ รวมทั้งการ สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและการวิเคราะห์สรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive analysis) และการ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative Analysis) ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

เพื่ออธิบายความคิดเห็นของคำตอบเกี่ยวกับการตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis)

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่ออธิบายระดับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลระดับ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยค่าสถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และเพื่อพยากรณ์ถึง แปรต้นส่งผลต่อตัวแปรตาม ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (pearson Product – Moment Correlation Coefficient) เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการทดสอบเพื่อวัดระดับความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร มีเกณฑ์การ พิจารณาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีดังนี้

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

	ระดับความสัมพันธ์
0.100 – 0.200	ต่ำมาก
0.201 – 0.400	ต่ำ
0.401 – 0.600	ปานกลาง

0.601 – 0.800

สูง

0.801 – 0.999

สูงมาก

ผลการศึกษา

การวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอรามีสไล จังหวัดศรีสะเกษ ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาการปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอรามีสไล จังหวัดศรีสะเกษ

2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอรามีสไล จังหวัดศรีสะเกษ ในแต่ละด้านที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอรามีสไล จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 593 คน

ตัวแปรต้น (independent variables) คือ แรงจูงใจ ทฤษฎีของ Herzberg การจูงใจในการทำงานซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในวงการบริหาร

ตัวแปรตาม (dependent variables) คือ ผลการปฏิบัติงานของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอรามีสไล จังหวัดศรีสะเกษ ทฤษฎีของ Bovee et al ระดับความสำเร็จของแต่ละองค์การ ที่จะสามารถบรรลุเป้าหมาย ด้วยความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นการวิเคราะห์ขั้นต้น เพื่อบรรยายลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการนำเสนอในรูปของ ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และ สถิติอนุมาน (Inferential Statistic) เป็นสถิติที่ผู้วิจัยนำมาเพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis) โดยในการทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ใช้ t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 593 คน จำแนกตามลักษณะทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41-55 ปี มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีอาชีพเกษตรกร มีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท

2. ผลการวิเคราะห์การบริหารของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอรามีสไล จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอรามีสไล จังหวัดศรีสะเกษ รวมทุกด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วย

ค่าเฉลี่ย 4.51 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และเมื่อพิจารณารายด้านพบผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความต้องการมีชื่อเสียงเกียรติยศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ ด้านความต้องการมีชื่อเสียงเกียรติยศ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.61 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ประชาชนรู้จักท่าน พร้อมทั้งมีคนนับหน้าถือตามากยิ่งขึ้น

2.2 ด้านความต้องการมีบทบาทการเป็นผู้นำชุมชน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ ด้านความต้องการมีบทบาทการเป็นผู้นำชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.56 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ท่านเป็นผู้นำในการอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของชุมชน

2.3 ด้านความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ ด้านความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.58 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ท่านเป็นตัวแทนในการนำปัญหาหรือความต้องการของประชาชนไปนำเสนอต่อสภา องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อพิจารณา

2.4 ด้านความต้องการทำงานเพื่อส่วนรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ ด้านความต้องการทำงานเพื่อส่วนรวม อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.50 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ท่านทำงานรับใช้ประชาชนในท้องถิ่น โดยยึดหลักความถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้เป็นที่ตั้ง

2.5 ด้านความต้องการก้าวสู่การเมืองระดับชาติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ ด้านความต้องการก้าวสู่การเมืองระดับชาติ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.32 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ตำแหน่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ท่านได้สำรวจการยอมรับจากประชาชนก่อนเข้าสู่การเมืองระดับชาติ

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ ในแต่ละด้าน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน

3.1 ด้านความต้องการมีชื่อเสียงเกียรติยศ พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน การบริหารของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านความต้องการมีชื่อเสียงเกียรติยศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

3.2 ด้านความต้องการมีบทบาทการเป็นผู้นำชุมชน พบว่า สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน การบริหารของสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ด้านความต้องการมีบทบาทการเป็นผู้นำชุมชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

3.3 ด้านความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น พบว่า สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน การบริหารของสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ด้านความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

3.4 ด้านความต้องการทำงานเพื่อส่วนรวม พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน การบริหารของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านความต้องการทำงานเพื่อส่วนรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

3.5 ด้านความต้องการก้าวสู่การเมืองระดับชาติ พบว่า แสดงว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน การบริหารของสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ด้านความต้องการก้าวสู่การเมืองระดับชาติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสรุปผลการวิจัยจากแบบสอบถาม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอรามัญ ใต้ จังหวัดศรีสะเกษ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่สามเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น สามารถสรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรใช้เกณฑ์การประเมินให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับและประกาศให้ทุกคนทราบส่วน ประเด็นการประเมินให้บ่อยขึ้นไม่สำคัญเท่านำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงผลการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

1.2 ผู้บริหารควรเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้กับข้าราชการและ บุคลากรทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ยึดหลักความเสมอภาค ทั้งในเรื่องของการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งการดูแลเรื่องเงินค่าตอบแทน และสวัสดิการต่าง ๆ ซึ่งสามารถทำได้โดย กำหนดนโยบายการเสริมสร้างขวัญกำลังใจอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้เกิดแรงจูงใจ ตามมา

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากแรงจูงใจ ด้วยเช่น บรรยากาศในการทำงาน หรือปัจจัยที่มีความเฉพาะเจาะจง ที่คาดว่าจะส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติในหน่วยงานนั้นๆ เป็นการเฉพาะร่วมด้วย เพื่อให้ได้ความรู้ ครอบคลุมมากขึ้น

2.2 ทฤษฎีที่ศึกษาเพื่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นทฤษฎีที่มีการอ้างอิงในการวิจัย เพื่อศึกษาประเด็นนี้ โดยทั่วไปอยู่บ่อยครั้งทำให้องค์ความรู้ที่ได้อยู่ในวงจำกัด เพื่อให้ได้ความรู้ที่กว้างขวางขึ้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาทฤษฎีอื่น ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

บรรณานุกรม

- ข้อมูลทั่วไปของอำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ. สืบค้นจาก <http://th.wikipedia.org>
- จันทิมาพร ทองนาค. (2546). ทศนคติของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปง อำเภอลำดวน จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัยวัฒน์ อัดพัฒน์. (2543). *จริยศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ถวิล ธาราโกชน. (2541). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ.
- ทรงวิทย์ แก้วศณี และคณะ. (2545). แรงจูงใจในการศึกษาวิชาทางพระพุทธศาสนาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. รายงานการวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ทองใบ สุคชารี. (2543). *เอกสารคำสอนรายวิชาภาวะผู้นำการจูงใจ*. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธิดา คงสกุล. (2551). แรงจูงใจที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาเทศบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสมุทรสาคร. สารนิพนธ์ ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- เบญจวรรณ ชัยยะ. (2552). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา. สารนิพนธ์ ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดีจำกัด.
- พันจำเอกบุญเลิศ คนหาญ. (2550). แรงจูงใจในการสมัครรับเลือกตั้งของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว อำเภอลำดวน จังหวัดศรีสะเกษ. ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พันตำรวจตรีบรรลุ ทะชาดา. (2550). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจภูธรอำเภอหนองกรังศรี จังหวัดกาฬสินธุ์. สารนิพนธ์ ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ไพโรจน์ สุวรรณฉวี. (2548). *รวมกฎหมายท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ : แสงจันทร์การพิมพ์.

- มาลินี จุฑะรพ. (2541). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร : ทิพย์วิสุทธิ.
- มุกดา ศรียงค์ และคนอื่นๆ. (2542). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ขงยุทธ เกษสาคร. (2544). *ภาวะผู้นำและการจูงใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ SK BOOKNET.
- ยุวดี อินชัยเทพ. (2540). *เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาของนักร้องนอกโรงเรียน กลุ่มวิธีเรียนทางไกลและชั้นเรียน*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราตรี พัฒนรังสรรค์. (2544). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
- วีรนารถ มานะกิจ. (2543). *พฤติกรรมของบุคคลในองค์กร*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมชัย เจนจตุรงค์. (2542). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- สมยศ นาวิการ. (2543). *การบริหารและพฤติกรรมองค์กร*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์กรุงธนพัฒนา.
- สันติ รอดไพฑูรย์. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่งานเมืองท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (2551). *แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ฉบับที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.
- สิทธิโชค วรสันติกุล. (2546). *จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด(มหาชน).
- สิทธิเดช ศรีสุวรรณดี. (2545). *ความรู้และความเข้าใจในการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรางค์ โส้วตระกูล. (2544). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี พันธุ์มณี. (2544). *จิตวิทยาการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.